

The Problem

1. Bamidbar 26:54-56

(נד) לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו ומה נחלתו: (נה) אד-בגורל יחלק את-הארץ לשמות מטות-אבותם ינחלו: (נו) על-פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט:

To the many you shall give a greater lot, and to the few you shall give a smaller lot; each according to his numbers, his portion shall be given. Only via a lottery shall the land be divided, according to the names of the tribes of their fathers shall they take a portion. According to the lottery shall his lot be divided, between great and few.

2. Bamidbar 33:54

והתנחלתם את-הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את-נחלתו ולמעט תמעיט את-נחלתו אל אשר-יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו:

And you shall take portions in the land by lot, according to your families. To the great you shall increase his lot, and to the few you shall decrease his lot; to the one who is assigned there by the lottery, it shall be. According to the tribes of your ancestors shall you receive portions.

3. Commentary of Abarbanel to Yehoshua 14:3-4

וקשה עוד צוחת בני יוסף, "מדוע נתת לי גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב וגו'." כי איך יבקשו הפך הדין ומה שצוה הקל ית?!"... ואם אמרנו שהיתה חלוקת הארץ לגלגלתם במספר שמות, יקשה אם כן מה שברך יעקב ליוסף שנתן לו הבכורה באומרו "אפרים ומנשה כראובן ושמעון..." ותהיה לפי זה ברכה לבטלה ומתנה בלי עילוי, כי אם יהיו גלגלות הרבה מבואר שיתנו לו חלק רב, ואין יתרון בהיותם שני שבטים או שבת אחד. And the complaint of the tribe of Yosef (Yehoshua 17:14) is also difficult, "Why did you give us one lot and one portion, and I am a great nation?" How could they ask the opposite of the verdict, and that which Gd had commanded?...

And if we were to say that the division of the land was according to their heads, by the number of names, this would be difficult regarding the blessing Yaakov gave to Yosef, giving him the [double portion of the] birthright, saying, "Ephraim and Menasheh shall be as Reuven and Shimon..." According to this, it would be a vain blessing and a worthless gift, for it is clear that if they were to have many heads, they would be given a large portion, and there would be no benefit in being two tribes or one tribe.

Four Solutions

4. Malbim to 18:4

המשליך לא יכוין אל נקודה ידועה, רק אל כל מקום שיפול שם יהיה. והמורה' יכוין למטרה אל נקודה ידועה, כמו המורה בחצים שקולע למטרה תמיד... באמת היה נודע ליהושע בקבלה חלק כל שבט ותחומו איך ואן יפול, שכן יעקב ומשה בברכתם ברכו את כל שבט לפי נחלת ארצו...

"One who casts" does not aim for a known point; wherever it falls, there it is. "One who shoots" aims for a known point, like one who shoots arrows, always firing at the target... In truth, Yehoshua knew by tradition the portion of each tribe and where and how its boundary would fall, for Yaakov and Moshe blessed each tribe according to its land in their blessings...

5. Rashi to Bamidbar 26:54

לשבט שהיה מרובה באוכלוסין נתנו חלק רב. ואף על פי שלא היו החלקים שווים, שהרי הכל לפי רבוי השבט חלקו החלקים, לא עשו אלא ע"י גורל, והגורל היה על פי רוח הקודש, כמו שמפורש בבבא בתרא (קכב א): אלעזר הכהן היה מלובש באורים ותומים, ואומר ברוח הקדש אם שבט פלוני עולה, תחום פלוני עולה עמו. והשבטים היו כתובים בי"ב פתקין, וי"ב גבולים בי"ב פתקין, ובללום בקלפי והנשיא מכניס ידו לתוכה ונוטל שני פתקין, עולה בידו פתק של שם שבטו, ופתק של גבול המפורש לו, והגורל עצמו היה צווח ואומר אני הגורל עליתי לגבול פלוני, לשבט פלוני, שנאמר "על פי הגורל". ולא נתחלקה הארץ במדה, לפי שיש גבול משובח מחברו, אלא בשומא...

To a tribe of many people they gave a large portion. And even though the portions were not equal, but all according to the size of the tribe did they divide the portions, they did it only via lottery, and the lottery was via Divine inspiration, as is clear in Bava Batra 122a, "Elazar the priest was clothed in the *urim v'tumim*, and he said with Divine inspiration, "If X tribe ascends, X portion will ascend with it."

The tribes were recorded on twelve notes, and twelve boundaries on twelve notes, and they mixed them in a box, and the prince put his hand in and took our two notes. The note with the name of his tribe ascended in his hand, and the note with the boundary designated for it, and the lot itself would cry out, "I, this lot, have ascended for X portion, for X tribe," as it is written, "On the mouth of the lot". And the land was not divided by measure, because one portion would be better than the next, but by appraisal...

6. Ramban to Bereishit 48:6

ארץ ישראל לשבטים נתחלקה, שנים עשר חלקים שוים עשו ממנה, ונטל שבט שמעון הממועט שבהם כשבט יהודה שמרובה באוכלוסין, ונטלו אפרים ומנשה כראובן ושמעון בשוה... ומה שאמר הכתוב (במדבר כו נד) "לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט", לענין בתי אבות הנזכרים בפרשה דבר הכתוב, שהשבט מחלק חלקו לבתי אבות של יוצאי מצרים, ובית אב מרובה נותנין לו חלק גדול ובית אב ממועט נותנין לו חלק קטן...

The land of Israel was divided up among the tribes; they made twelve equal portions of it, and the tribe of Shimon, the smallest of them, took like the tribe of Yehudah, the greatest of hosts. And Ephraim and Menasheh took like Reuven and Shimon, equally...

And when Bamidbar 26:54 said, "To the many you shall give a greater lot, and to the few you shall give smaller," the verse spoke regarding the families mentioned in the portion. The tribe divided its portion among the families of those who left Egypt, giving a large portion to a greater family, and a small portion to a smaller family...

7. Ralbag to Yehoshua 18:4

הנכון בעיני ששבעת החלקים היו שוים, וירה הגורל אחר זה יהושע לפני ד' בשילה, ומשם לקח כל אחד מהשבטים ההם חלקו לפי הראוי לו - אם מעט הוסיפו לו החלק הראוי לו ואם היה יותר רב מהראוי לו פחתו לו:

It appears right in my eyes to say that the seven portions were equal, and Yehoshua then cast the lot before Gd in Shiloh, and from there each of the tribes took its portion according to what suited it. If it was small, they added the portion appropriate to it, and if it was more than appropriate then they reduced it for him.

8. Commentary of Abarbanel to Yehoshua 14:3-4

חלוקת הארץ היה ראוי שיובחנו בה שני דברים: הא' המחוז אשר בו יותן לכל שבט חלקו ונחלתו, והב' כמות הארץ לארכה ולרחבה אשר נתן לכל אחד מהם באותו המחוז. והנה הענין הראשון שהוא ביאור המחוז אשר בו יפול נחלת כל שבט ושבט ראה הקל ית' לבאר אותו בגורל, כדי שלא תהיה קטטה בין השבטים, לפי שהיה המקום האחד יותר משובח מהאחר... אמנם הענין השני... הנה זה לא היה מהגורל כי היה זה מסור ליהושע ולא לעזר הכהן ולשנים עשר נשיאי העדה, שיראו כל שבט רבוי אנשיו ולרב ירבו נחלתו ולמעט יתנו חלק קטן...

The division of the land incorporated two elements: (1) The region in which each tribe would be given its portion and lot, and (2) The quantity of land, by length and width, which he gave each of them in that region.

The first matter, identification of the region in which each tribe's portion would fall, Gd saw fit to clarify by lottery, to prevent intertribal strife, as one portion would be better than another...

The second matter... This was not from the lottery, for it was given to Yehoshua, Elazar the priest and the twelve princes, to gauge each tribe by its numbers, to increase for the many and to give a smaller portion for the few...

9. Commentary of Malbim to Yehoshua 14:1

הדעת היותר צודקת באיכות החלוקה, היא דעת הראב"ד (הובא בשטה מקובצת בב"ב דף קיז), וז"ל, "דע והבן כי א"י נתחלקה לי"ב שבטים בגורל ואורים ותומים, וזו היא השאלה ששאלו (שם קכב). "לשבטים אתפליג או לקרקפתא דגברי אתפליג?" על חלוקת גורל שאלו, וקפשיט ליה "בין רב למעט" (במדבר כו, נו), בין שבט מרובה לשבט מועט יהיה עפ"י הגורל, אבל למשפחות לא הוזקקו להם לגורל וכו'. "עוד נשאר לנו טענה, אם החלקים לא היו שוים איך חלקו בגורל, ולפני הגורל איך ידוע למי ירבו ולמי ימעטו, ואם יצא הגורל חלק מרובה לשבט המועט איך יהיה? ולא יתכן לחלוק בגורל אלא לחלקים שוים, או שוים במדה או שוים בהשוואת דמים או בהשוואת קרקע! נשיב ונאמר כי לא כתבו בגורלות כי אם תחומי המחוזות, כמו שנשער מתחום פלוני ולהלן מחוז קטלונאי, ומתחום פלוני ולהלן מחוז פרובינצא, כך כתבו המחוזות ונתנו אותם בקלפי, והמחוז שעלה בידו שם היה חלקו, ולפי מה שהיה מרובה או מועט נותנים לו שם... עכ"ד. הנה תראה דעתו כדעת מהרי"א..."

The more correct view explaining the division is that of Raavad: "Know and understand that Israel was divided among twelve tribes with a lottery and the *urim v'tummim*. Thus they asked (Bava Batra 122a), 'Was it divided by tribe or by individual head?' They were asking about the lottery division. And the answer was from Bamidbar 26:56, 'Between great and small,' the lottery would be between great tribe and small tribe, but for the families they did not need the lottery, etc.

"But a question remains for us: If the portions were not even, how did they divide them by lot? Before the lottery, how did they know to whom to give a large portion and to whom to give little? And what would they do if the lottery

assigned a large portion for a small tribe? And it would not have been possible to distribute via the lottery only even portions, whether even in measure or value or land!

"We will respond that they only recorded the boundaries of regions for the lots, like, 'From this boundary and further is the Catalonia region,' 'From this boundary and further is the Provence region.' So they recorded the regions and put them into the box, and the region that emerged in his hand was his portion. Then, they gave the tribe its land based on whether it was great or small..." You see that his view matches that of Rabbi Yitzchak Abarbanel...

14:1-5 Distribution of the land

10. Three reasons for Yehudah and Yosef to go first

- Kaleb and Yehoshua (Abarbanel)
- Holding down the fort (Abarbanel)
- Yehudah is always first (Daat Mikra) – Bereishit 49:8; Sotah 37a; Bamidbar 7:12; 2:2; 34:19; Shoftim 1

14:6-15 Kaleb receives Chevron

11. Rashi to Yehoshua 14:7

כאשר עם לבבי - ולא כאשר עם פי שהמרגלים היו בעצה אחת וירא כלב לומר להם שלא יאמר כמותם, וכשבא הכחישם. וזהו שנאמר שם עקב היתה רוח אחרת עמו שהיה אומר להם אחד בפה ואחד בלב:

"As was with my heart" and not with my mouth. The spies were of one counsel, and Kaleb was afraid to tell them he wouldn't speak as they would. When he came back, he contradicted them. And thus the Torah says there, "Because there was another spirit with him," for he said one thing to them with his mouth, and held another in his heart.

12. Bamidbar 13:22

וַיַּעֲלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד חֶבְרוֹן וְשֵׁם אַחִימָן וְשֵׁשִׁי וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֵנָק וְחֶבְרוֹן שְׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לְפָנָי צֶעַן מִצְרַיִם:

And they ascended through the Negev and he came to Chevron. And there were Achiman, Sheshi and Talmi...

13. Metzudat David to Yehoshua 14:11

לפי שבא לשאול את חברון חשש פן ישיב יהושע לאמר הלא זקנת ותש כחך ואיך תכבוש את חברון לזה אמר עודני חזק כמאז:
Because he came to ask for Chevron, he feared lest Yehoshua respond, "You have aged, and your strength has weakened, how could you conquer Chevron?" Thus he said, "I am still as strong as I was."

14. Malbim to Yehoshua 14:7-10

הביא ארבעה טעמים שראוי לשכר זה. א] באשר הייתי ציר נאמן ולא השבתי דבר כפי ראות העין, רק כפי ראות הלב המשכיל ומבחין ועפ"י הבחירה לבחור בטוב... ב] באשר היו לי מסיתים לדבר עבירה... ועמד כנגד הסתותיהם ולא ירא את העם... ג] מצד השבועה שנשבע משה... ד] ממה שראינו השגחת ד' מסכמת לזה, א] כי הנה: הגם שעברו מ"ה שנה ואנכי היום בן פ"ה שנה. ב] ממה: שעודני היום חזק...

He brought four reasons why he deserved this reward:

1. I was a loyal emissary, and I did not answer as my eye saw, but as my insightful, discerning heart saw, based on my choice of the good...
2. They tried to persuade me to sin... and he stood against their persuasion, and did not fear the nation...
3. The oath that Moshe swore...
4. We have seen that Gd's supervision agreed with this, for even though 45 years have passed, and "I am 85 years old today," I am still strong...

15. Abarbanel to Yehoshua 14:7

הנראה לי בפשט הכתוב הוא שכלב אמר למשה בסתר שכל דברי המרגלים היו אמת, כי הענקים היו בארץ והערים בצורות גדולות וגבוהות בשמים ועז העם. ועם היותו בדעתו ובמחשבתו שכן הוא, הנה בפיו ובשפתיו מלא אחרי ד'...

16. Abarbanel to Yehoshua 14:12

כלב בקש חברון לשתי סבות: האחת להיות בה ענקים והיותה עיר מבצר כמו שאמרו המרגלים, וזה כדי לאמת מה שהוא מלא אחרי ד' באמרו "אם חפץ ד' בנו והביא אותנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו." השנית כדי שיישאר זכר שהוא מלא אחרי ד' ושלכן נתנה לו העיר, שכל המרגלים יראו מבוא אליה והוא לבדו דרך בה.